

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közmívelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dieső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergeipiac 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponta 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyösi István társzerkesztőhöz Dieső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, félre 3 frt 50 kr, negyedére 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábas gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haenstein és Vogler (János), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. és társa, Haenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Az elhunyt trónörökös halálának évfordulóján.

Ugyanilyen zimankós, zordon idő volt, midőn ma egy esztendeje megjött a hír, hogy szeretett trónörökösünk, övének s nemzeteknek szemefénye nincs többé az élők között! Alig hihettük, hogy a halál kiméletlen keze egy birodalom szívéből szakaszsa ki áldozatul, ki milliók féltett kincse s büszkesége volt; ám a hír valóban bizonyult s gyászba borult a birodalom népe, mert szíve sajtása elárulta, mennyit vesztett az elhunyt trónörökösben! Népek és nemzetek képviselői megrendült lélekkel siettek az ősi székvárosba, hogy megadják a drága halottnak a végtisztességet s letegyék a fényes katafalk zsámolyára szeretetük utolsó adóját. Azután végső rivalt a gyászkürt, elnémult a harangok kongása s reáborult az ércz szemfűdő, hogy ne legyen soha többé a miénk. S mégis miénk marad örökre, mert lelke él s közöttünk jár és emlékezete örökké fenmarad szívünkben!

Ember volt ő is, gyarló, mint a legkisebb s a legnagyobb ember; de voltak erényei, melyek feledhetetlenné teszik emlékét, nekünk feledhetetlenné, míg magyar szót visszhangoz a Kárpátok bérczkoszorúja s míg a felvilágosultság oltárán áldoz a honszeretet. Hazánkat hazája gyanánt szerette s mert szerette, munkált, fáradott felvirulásaért, mint ily magas polezon szebben, nemesebben nem tehetett volna. Nem szóval, de tettel váltotta be a hazaszeretet köteleseit; nem várt példaadásra, maga kívánt azzá lenni. Maga köré gyűjté országa szellemi bajnokait, tervezett, buzdított, áldozott s megtermett a nagy mű: „Az osztrák-magyar monarchia írásban és képben“, melyből hamisítatlanul megismerjük egymást e nagy birodalom népei, gyönyörködjenek multjuk s jelenük magasztos vonásaiban, szellemi és lelki világuk vonzó képeiben s okuljanak belőle kölcsönös szeretet és tisztelet céljából. Valóságos Mózes vesszeje e mű, mely megnyitja a nemzetiségek szívét s felfakasztja a kölcsönös szeretet éltető forrásait; feltárja a nemzetek szellemi értékét, utat nyit az elfogulatlan, méltányló ítélletnek s kölcsönös megbecsülésre vezet.

Valóban a legszebb, legnemesebb cél, mely egy leendő uralkodó keblét hevitheti! S hogy neki magának is tetteles része legyen a nagy munkában, buzgón folytatja megkezdett tanulmányait, hogy azokat majdan e szent cél szolgálatában érvényesíthesse.

A tudományokat zsenge korában egyaránt kedvelte, de az eszmélni kezdő ifju mindinkább az egyedüli és örök igazságok kutforrásához, az anyatermészethez kezd vonzódni. „Annyi mindenféle tanulmányaim között mindig a természettudományokban találtam megnyugvást és üdülést és fogok is bennük találni egész életemben. . .“ írja 17 éves korában tanítójának dr. Krist Józsefnek, ki 1860-ig a budai reáliskola tanára volt. Fájdalom, hogy „egész életének“, melyben a természettudományokban „megnyugvást és üdülést“ talált, oly nagyon hamar kialudt szikrája; tanítójának adott szavát azonban utolsó leheletéig beváltotta, mert végső napjáig szerette a természetet, figyelte jelenségeit s ez a munka szerezte neki a legtisztább, legnagyobb örömeit. Mikor a köznőség csak annyit tudott róla, hogy a vadászat örömeit élvezi, ő az állatélet titokzatos világába mélyedve, ismereteket gyűjtött s becses adatokat szolgáltatott nem egy tudományos kérdés eldöntéséhez. Kedvenc szakmájában, a sasok természetrajzában annyira járatos volt, hogy nagynevű buvárok is örömmel használták fel tapasztalatait, leírásait. Megfigyeléseinek nemcsak az észlelet alapossága, hanem annak vonzó, szabatos leírása is, kiváló becseset kölcsönöz; minden leírásában élet és erő lüktet, mely melegít és lelkesít s az olvasót nemcsak elragadja, de hasonló észleletekre is buzdítja. A ki az elhunyt trónörökös, mint természetrajzi író akarja megismerni, el kell olvasnia „Eine Orientreise“ című, 1883-ban magyar fordításban is megjelent, valamint Künnastnál 1887-ben megjelent „Vadászatok és észleletek“ cz. művét, melyekből nemcsak az éles megfigyelő tehetség és biztos ítélet, hanem a meleg kedély és lélekemesség vonásai is lépten-nyomon előtűnnek.

A ki az elhunyt trónörökös e munkáit olvasta, kétszeresen fogja érezni a veszteség súlyát, mert vele együtt ama reményeket is

gyászolnia kell, melyek oly korán szálltak vele sirba. Mennyi nemes, mennyi derék alkotásán örvendhettünk volna még, ha az enyészet fagyos lehellete oly korán el nem hervasztja?!

De nemcsak a tudomány van iránta hálára kötelezve, hálás kegyelettel kell megemlékeznünk más téren kifejtett tevékenységéről is.

Avagy elfeledjük-e, mily lelkes pártfogója, mily lankadatlan és áldozatkész előmozdítója volt hazánk művészeti s nemzetgazdasági törekvéseinek? Emlékszünk-e még, hogy hazánk fővárosának nem volt nevezetesebb műintézete, melyet meg ne látogatott volna s a legelénkebb örömmel ne constátálta volna a haladást, ha ilyet tapasztalt? Honfiai büszkeség dagasztotta keblét, midőn országos kiállításunkat, mint annak fővédnöke megnyitotta s meleg szavakkal ajánlotta felséges atyjának kegyeibe a „mi kiállításunkat“, a „mi kulturális haladásunk tükrét.“ De ha szerette a magyart, a hol megérdemelte, nem volt elfogult hibái iránt és igazi jóakarattal azzal bizonyította be, hogy férfias nyíltsággal mutatott reá gyengéire. Emlékeztünkben lehet még az a sokakat fájdalmasan érintett megrovás, mikor a csek urak szorgalmára s vagyonosodására rámutatva, a „magyar urak“ könnyelműségét annyira kárhoztatta.

Ezek s épen ezek az ő meleg rokonszenvének legfényesebb tanujelei, s ha még ma is és mindig kesergünk elvesztésén, legyünk méltók a kegyelethez, melyet szívünk rejt; támaszkodjunk fel ama reményekhez, melyek sirba szállottak vele s emlékének egy könnyel adózva, aczélozzuk meg tetterőnket, hogy diadalra vezessük a zászlót, a szeretet és felvilágosodottság zászlaját, mely oly korán kihullott az ő kezeiből!

M—y.

A hivatalos lap jan. 29-iki száma közli a következő legfelsőbb kéziratot: Vallás- és közoktatásügyi magyar miniszterem előterjesztésére, a győri székes-káptalanban: dr. Bertha János székes-egyházi főesperesnek a Szent Adalbertől nevezett győrhelyi prépostságra, Jordán Tamás mosoni főesperesnek a székesegyházi főesperességre, dr. Szely Lajos locsmándi főesperesnek soproni főesperességre, Holdhazy

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Maximák.

Írta: Bayer Leó.

Vannak dolgok, miket az ember soha el nem felejt; pl. az első szerelem s az első szivar.

Az ősz haj a kréta, melylyel az idő a maga megjegyzéseit az ember fejére írja.

A jó hirnév olyan, mint az óra: ha egyszer reparáltatni kell, minduntalan van rajta valami fogyatkozás.

A legtöbb aranyborjú voltaképen nem egyéb ólomdisznónál.

Ha nem volna a libéria, sok embert lehetne inasnak tartani.

A báli toilettek képezik gyakran okát annak, hogy a farsangra bőjt következik.

A tanácsadókkal olyanformán vagyunk, mint az orvosokkal: jobb belőlök egy, mint kettő; három — az már nagy baj.

Az egy éves lud, az már vén; de a 16 éves liba, az még fiatal.

José csinos nőtestvére.

Burnett Hodgson Frances elbeszélése.

A »Brassó« számára átdolgozta dr. Boros Gábor.

Hosszu idejébe és sok fáradságába került José-nak, a míg végre sikerült öreg nagyanyjának és Pepitának megteremtienie a kis otthon Madrid külvárosában. Nagy diadallal vitte ide őket egy forró, poros nyári napon. Már csak maga a terv is nagy feladat volt, mert José ép oly lassan gondolkodott, mint a milyen nehezen és vontatva bizonyult áldozatkésznek és szeretetreméltónak Pepita, valamint nagyanyja irányában. Szerfelett nagy testtel és ennek megfelelő nagy szívvel bírt, de lassu és ügyetlen volt mindenben, kivéve ácsmesterségét. Ebben elég tevékenységet fejtett ki, e foglalkozása iránt mindenkor kiváló kedvelettel és odaadással viselkedett már akkor is, midőn nagybátyjánál a szállóban vagy a mezőn dolgozott s a barmokat étette. Nagybátyját gazdag embernek tartották szomszédai; midőn azonban nőtestvére s ennek férje halálával a két gyermek, José és Pepita, egyetlen utolsó fillér, minden más védelem nélkül árván maradt, csupán ő, a nagybátya meg az öreg nagyanya élt még: minden terhet az öreg asszonynak kellett hordoznia a háznál, mert a nagybácsi nem igen tett egyebet, mint hogy morgo-

lódva olykor-olykor egy-egy romlott gyümölcsöt adott a gyermekeknek. Természetesen, mihelyt José koránál fogva alkalmassá vált a mezei munkára, nagybátyja napszámosként alkalmazta, de rosszul fizetett neki s még rosszabbul bánt vele; még étellel sem látta el kellőleg, hanem adott annál több kemény szidást, megverést, a melyeket bizony a szegény ifju teljességgel nem érdemelt meg. Így történt aztán, hogy José mezei munkája közben lassanként azt a tervet szötte magában, hogy mindettől megszabadul s más otthon teremt magának, kedves kicsi testvérének s az öreg nagymamának. Tudta, hogy csupán egyetlen út vezet e célhoz, ha tudniillik oda mehet tehetségével, a hol inkább értékesítheti, mint e kis faluban, a hol több az ember s jobban fizetik a munkát. A hol a király és a királyné él, ott természetesen több pénznek is kell lennie, több a munka, jobb az élet. Padre Alessandro, a falu lelkésze, keltette benne e gondolatot. A lelkész jószívű, barátságos öreg ur volt, a ki ifjúságában világot látott s hiveinek nem egyházi dolgokban is tudott jó tanácsot adni. José iránt mindig jóindulattal viselkedett, s a mint Pepita napról-napra csinosabb lett, sokszor mondogatta az öreg Jovitának, hogy helyes oktatásban, gondos nevelésben kell részesíteni a lánykát;

rábaközi főesperesnek a mosoni főesperességre, Mohl Antal komáromi főesperesnek a locsmándi főesperességre, Beidl Alajos pápai főesperesnek a rábaközi főesperességre, és Tóth István iskolás-kanonoknak a a komáromi főesperességre való fokozatos előléptetését jóváhagyván, az eként megüresedett két utolsó kanonokságot és pedig a pápai főesperességet Steiner Márton czimzetes apátnak és magyar-óvári alesperes-plebánosnak, az iskolás-kanonokságot pedig dr. Surányi János szentszéki ülnöknek, zsinati vizsgálónak és győri püspöki papnevelőintézeti tanárnak, végre az üresedésben levő tiszteletbeli kanonokságot Gelbmann Márton szomódi plebánosnak adományozom. Kelt Bécsben, 1890. évi január hó 19-én. Ferencz József s. k., gr. Csáky Albin s. k.

Az Emke barátai szives figyelmébe.

Az Emke brassómegyei választmányának újrabredése alkalmából több oldalról jött tudakozódásra van szerencsém az egyesületi alapszabályok néhány pontját a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni:

2. §. Az egyesület célja működési körében a hazafiságnak fejlesztése nemzeti irányu művelődés által.

3. §. Egyházak segélyezése, óvódák, nép- és polgári iskolák segélyezése, esetleg létesítése; népkönyvtárak és olvasó-körök alkotása, stb.

5. §. d. p. Rendes tag, ki magát a taggyűjtő iven aláírásával — vagy bejelentés útján — 6 évre évenként legalább 2—2 frt fizetésére kötelezi, vagy a ki ugyanezen időre egyszerre 10 frttal megváltja e kötelezettségét.

5. §. e. p. Pártoló tag, ki aláírással — vagy bejelentés útján — legalább 3 évre évenként 1—1 forint fizetésére kötelezi magát.

7. §. Minden tag . . . a tagsági díj nem fizetése esetére a késedelmi kamatok megtérítésével együtt alávetette magát bármely járási, illetőleg községi bíróság illetőségének.

8. §. Megszűnik a tagsági jog a kötelezettség utolsó évének lejártával, ha az illető tag kilépését legalább egy félévvel előbb írásban bejelentette. Ellenkező esetben a tagsági kötelezettség egy további, előbb elvállalt kötelezettségnek megfelelő új cyclusra megújítottak tekintetik.

Ha ezekhez hozzáadjuk még, hogy az E. M. K. E. egyesületi élete 1885-ben kezdődött, de mi brassómegyei tagok egy évvel későbbben kezdvén a fizetést, egy évvel késedelmezünk: akkor tudni fogják a 2 frtot fizető rendes tagok, hogy az első hat évi cyclusból — már t. i. azoknak, kik 1885-ben lettek tagok, még két év van hátra; az 1 frtot fizető pártoló tagok pedig a 2-ik három éves cyclusnak — miután kilépésüket szabályszerűen be nem jelentették — most második évére fogják nyugtáikat kapni.

Folyamatban lévén épen az incasso, legyen szabad hazafias tisztelettel kérnem az illető tagokat nyugtáik pontos beváltására.

Brassó, 1890. január hó 31.

Tisztelettel

Józsa Mihály,
pénztáros.

Fogarasi krónika.

(A fogarasi magyar kisdedővő ünnepélyes megnyitása. — Városi tisztviselők választása. — Színház.)

F. évi január 27-én ment végbe Fogarason a községi magyar kisdedővő ünnepies megnyitása, szépségszerű közönség jelenlétében.

A polg. leányiskola növendékeinek éneklése nyitotta meg az ünnepet. Ennek elhangzása után Rottler József, a fogarasi áll. ménesház igazgatója, mint a kisdedővő felügyelő bizottságának elnöke tartotta meg lendületes és magvas megnyitó beszédét, melyből kiemeljük a következőket:

Fogaras város közönsége régi időtől érezte hiányát egy magyar kisdedővőnek. Nem hiányzott a jóakarát, nem az áldozatkészség, hogy e hiányon segítsenek, sőt magánvállalkozás útján tettek is kísérletet, mindamellett a kedvezőtlen viszonyok akadályozták az intézet fentartását. Most azonban megynék főispánjának kezdeményezése folytán és az által, hogy városunk képviselőinek hazafias áldozatkészségéből felszerelésre 150 frt. és állandó évi dotációra 200 frt., továbbá az Emke nagylelkű segélyezéséből évente 200 frt, a kormány subventiojaként szintén 200 forint, s végre a fogarasi takarékpénztárnak ugyane célra felajánlott 91 frt 20 krnyi segélye áll ez idő szerint rendelkezésre: főispánunk alkotó keze, mely ott, hol a megye közönségének szellemi és anyagi előmozdításáról van szó — szünetet nem ismer, az ügyet oda vezette, hogy ez idő szerint az intézet „községi magyar óvoda” czimén áldásos működését megkezdhet. Szónok hálás köszönetet mond mindazoknak, kik nagylelkű áldozatkészségükkel hozzájárultak e mű létesítéséhez.

Ezután Horváth Mihály főispán mondott egy ép oly tanulságos, mint hatásos beszédet. „Minden közügyekben való működésnek — mondja a főispán — valódi jutalma az, midőn az ügyben kifejtett hazafias munkássággal az óhajtott cél eléretik. Jelen alkalommal is, midőn ezen már nyilvános és a közjólétet előmozdító intézetet sikerült létesítenünk, egyfelől örömet, másfelől meg lelki bírása útján méltó jutalmat érezhet mindenki, a ki ebben közreműködött. Hogy mily fontos és üdvös bárhol egy óvoda felállítása, azt részletezni nem tartja szükségesnek, csak utal rá, hogy valamint a természetben egy, a célnak teljesen megfelelő gyümölcsös-kert csak úgy virágozhat, ha az abban kiültetett gyümölcsfák előbbin a faiskolában megnevelve és idomítva lettek: épen ugy nemesítő és idomító az emberiségre a gyermekkert, az óvoda, hol a kis gyermek már megkezdí célirányos játékaival e nemes foglalkozást s így ártatlan tiszta lelkében már mint kisded beszívja a szép és nemes iránti magasztos érzés csiráját, mi a kisded fejlődésével mind erősebbé válva, megtermi annak idején áldáshozó gyümölcseit. . . Boldogító, megnyugtató érzés egy jó óvoda a gyermekeiket rajongásig szerető szülőkre nézve is, kik akárhányszor kénytelenek azokat cselédeikre bízni, vagy magukra hagyni, s ily esetben hányszor történt nem remélt végtelen szerencsétlenség, mely a szerető szülők szívét megtörte s az ártatlanokat vagy egész életükre nyomorékká tette, vagy kiragadá őket a halál angyala a forrón ölelő szülői karokból. De ha van a községnek egy jó, a célnak megfelelő óvodája: a szülők kisdedeiket a nap folyama alatt biztos kezek-

közé helyezhetik el, hol védve vannak bajtól, szerencsétlenségtől s másrészt kedves játékaik közt fejlenek s így boldogok tiszta ártatlanságukban. Ilyen óvoda létesítését eszközölte a kiküldött bizottság, miért elismerését és köszönetét fejezi ki mindazoknak, kik segélyükkel lehetővé tették a cél elérését. Végül örömet fejezi ki a fölött, hogy az óvoda vezetését Bicsérdy Jánosné vállalta el, ki e pályán már ismeretes és mindnyájunk bizalmát bírja. Beszédét ezzel végzi: Legkedvesebb kötelességeim egyikét teljesitem ez alkalommal, midőn a megnyitott óvodát a nyilvános használatnak ezennel átadom s ajánlom azt Fogaras város előljáróságának és az összes polgárságnak legmelegebb pártfogásába.”

Ezen éljenzéssel fogadott beszédek után szölkak még: Keresztényi Antal főbíró a város nevében, és Váró Béni polg. és középkeresk. isk. igazgató, mint ezen intézetnek is igazgatója és a betegsége miatt távollevő tanfelügyelő helyettesítője.

Előbbi a kisdedővő intézetek intentiót s főleg a nemzeti nevelésre való befolyását méltatva, az előljáróság nevében ezen közcélú intézet meleg pártfogását igéri; utóbbi pedig nevelési szempontból behatóan fejtegeti a Kisdedővő jelentőségét és a kormány nevében az intézetet szintén megnyitottnak nyilvánítja.

Most felhangzott a „Szózat”, s ezzel az ünnepély véget ért.

Végül a kisdedővő sorban elővezette a már gondjaira bízott csemetéket (csak 14-en vannak még): csupa öröm volt nézni az apró-cseprő nép kedves sorakozását, mozdulatait és köszöntéseit.

Fogaras város előljáróságának összes választás alá eső tagjai megbízatásuk törvényes határidejének leteltével új választás alá vettetrén, a f. évi január 29-én d. e. 9—12 óráig megejtett választások eredménye szerint a város összes tisztviselői újra megválasztattak, tehát az eddigi tisztviselői karban semmi változás sem történt.

Borsodi Vilmos szinigazgató mintegy 25 tagból álló szintársulatával közelebből városunkba jön, szándéka lévén itten egy 16 előadásra terjedő idényt tölteni. Az előleges szini jelentés szerint f. évi február 2-án kezd meg előadásai sorozatát Csiki Gergelynek a „Szökött asszony” cz. színművével.

Egy jelenvolt

Irodalom.

„Magyar Szemle,” egyetemes társadalmi és irodalmi folyóirat, szerkeszti Rudnyánszky Gyula. 1. szám. Midőn e becses folyóiratról legelőször esik szólanunk, abban a kedvező helyzetben vagyunk, hogy csak dicsőretest mondhatunk róla. Egy évi pályafutás után megelégedetten tekinthet vissza a szerkesztő az elért eredményekre: becsülettel szolgálta a célt, a melyet maga elé tűzött. Egyike azoknak a vajmi ritka irodalmi vállalatoknak, a melyek nem csapnak lármát előre, hanem betöltenek olyan ürt, a mely szégyenletes hézag volna irodalmunkban mindenkor. Az egyetlen lap, a mely a szépirodalom szakszerű pártolását, emelését tűzte céljául. Élvezetes, változatos s irodalmi színvonalon álló cikkek által igyekezik ezt a célt elérni. Közöl társadalmi irányú cikkeket, jellemzéseket, aesthetikai és kritikai fejtege-

mindez valósággal föllelkesítette. Ha csinos volt eddig is, most még százszorta csinosabb lett; szeretetreméltó szemei még nagyobbak lettek a nevetéstől, ámulattól és örömtől, könnyed lábaeszkái majdnem tánczra perdültek s arcának színe a damaszki rózsához hasonlított.

Minden nap új, ártatlan gyönyört s boldogságot hozott. Mikor José estre kelve haza tért munkájából, melléje ült s ezerféle kérdéssel ostromolta. Láttá-e a kastélyt, látta-e a királyt s a királynét? — vajjon szép-e a királyné? — mit csinálnak az emberek a városban? Azután elővette gitárját, a melyet jókedvű atyja legjobb kedvű ifjúságában pengetett, leült künn a kertben a szőlőlugas, citromfa és oleanderek alá, játszott s egyik dalt a másik után énekelte, míg José dohányszott mellette, pihenve a munkától s mindig jobban bámult és örült neki.

Pepita örökölte atyjának egész vidorságát, jókedvét. José mindebből semmivel sem birt s mivel oly nehézkes, komor és egyszerű volt, mindig bámult rajta, de nagy örömet is lelte benne. Pepita volt valóban egész életének egyedüli fénypontja s különösen önfejlése szokatlan varázst kölcsönzött neki.

José a jövőhöz kötött minden reménye mellett első sorban mindig csak Pepitára gondolt. Madridot

sőt egy ízben — mikor kis fején szőlővel telt kosarat vitt haza kipirulva a hó naptól s fekete haja verejtékes selyempuha fűrtökbe göndörödött homlokára — kiszaladt a száján az a nagyon is világi nyilatkozat, hogy az a csinos ifju teremtes jobb sorsra volna érdemes, mint ilyen terhes munkákra meg rossz táplálékra, a melyek idő előtt megöregítik s a szép ifjúságra csak bánatosan emlékezhetik majd vissza. Hanem ezt csak Jovitának mondta, a ki elképedve bámult reá, mert neki ugyan egész életében soha sem jutott eszébe az a gondolat, hogy nehéz munkán, szegénységen kívül még egyéb is létezik a világon. Hisz elégszer látta az életben, hogy a vidám ficzkókból tunya léhűtő vált a lakadalom után, az aszszonynak kellett végeznie minden munkát, egymagának kellett ellátnia az éhes gyermekeket. Nem így járt-e Pepita anyja is, a ki huszonöt évvel öreg aszszony lett s az élet terhe, a rossz bánásmód miatt emésztődve, nyomorultul veszett el?

Később azonban, mikor Alessandro pater találkozott Joséval, mégis csak Pépitáról beszélt neki, habár csak úgy esetlegesen egyéb, tárgyak között.

„Megérdemelné”, — volt rá a felelet — „hogy derék emberhez menjen feleségül, a ki gondját

viselje. Ha Madridba mentek, rá nézve is jobb lesz.”

Elvégre hosszas tervezgetések, sok remény és aggodalom után eljött az a nap, melyben a nagybátyát heves dühroham lepte meg, mivel legjobb és legtürelmesebb munkását vesztette el; a szegényes kunyhó üresen maradt; José, Pepita és Jovita egészen új világban találták magukat.

Meunyre teljesen új világban! Alessandro atya, valamint egyik régi barátjának ajánlatára oly munkát kapott José, hogy a fizetés valóságos földelmi gazdagságnak tűnt föl előtte. A kis házacskó erős falaival, szilárd födelével, csinos szobáival s kedves kis kertjével, valóságos palota volt az elhagyott nyomorúságos viskóhoz képest.

Jovita ugyan néhány napig valami szorongásfélét érzett, mert természetellenesnek találta, sőt egyenesen vészthozónak hitte, hogy őt már nem kényszerítik nehéz munkára, bővön van mit ennie s kényelmesen érezheti magát.

Ha em Pepita nem érzett ilyesmit. Az ifjúság egész öröme, elragadtatása, reménye töltötte be szívét. Ily közel lenni a nagy, a pompás városhoz, látni annak dicső szépségeit, utczáin járhatni, részt vehetni gyönyöreiben, a melyről oly sokat hallott:

téseket, elbeszéléseket, rajzokat, költeményeket, érdekes talányokat, a melyeknek megfajtái között értékes könyvjutalmakat sorsol ki, s mindezek mellett irodalmi pályázatokkal is becsessé, tanulságossá, buzditóvá, irányadóvá válik. A most beküldött 1. szám tartalma a következő: 1890. Esztogár László, — Uj világ (elbeszélés) Tolnai Lajos, — Látogass meg álmaimban (rajz) G. Büttner Julia, — Hitehagyott, Kemener, — A zugprókátor, Reviczky Gyula, — „A szenvedés földi vándorlása” (Carmen Sylva műve) ismertetése, B. Büttner Lina. — Gazdagok, Gáspár Imre, — A legujabb német lyrikusok, dr. Boros Gábor, — Králevits Márkó szántása (szerb népbalada), Szulik József, — A nők jelleméről, Bignis Mariska, — „Kisfaludy színház,” Szamosi, — Magyar nők a Magyar Szemléből, — Négy hét szabadságon (elbeszélés), németből Borsody Béla, — Apróságok, Felhívás előfizetésre, Hétről-nétre, Irodalom és művészet, Szerkesztői üzenetek, Játék, Mindenféle. — Ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. (Megrendelhető: Budapest, VI. Uj-utca 14.) — Ismételt és melegen ajánljuk e folyóiratot közönségünk pártfogásába.

„Magyar Írók élete és munkái”; a magyar tudományos akadémia megbízásából írta id. Szinnyei József. I. kötet, 1. füzet. Budapest, Hornyánszky V. kiadóhivatala. Ára 50 kr. A magyar irodalomtörténetírás terén egyre több és nyomósabb munka jelenik meg újabb időben, de mind ez ideig hiányzott egy olyan lexikális munka, a mely a hazai írók életét s működését tartalmazza. Régi ilyeszerű munkánk van ugyan, de ezek már elavultak s ezért kiváló örömmel fogadjuk ezt az új vállalatot, mely betürendben magában foglalja a hazai írók életét, műveik jegyzékét s a róluk szóló dolgozatok sorozatát. Ez az első füzet Aachs Mihálytól András Elekig terjed; az egész mű négy kötetre van tervezve negyedévenként megjelenő öt ives füzetekben, úgy hogy az egész remélhetőleg 1896-ban be lesz fejezve. Mindazoknak figyelmébe, pártfogásába ajánljuk e házaspártól vállalatot, a kik irodalmunk története iránt érdeklél viselkednek.

A „Képes Családi Lapok” f. évi 4. száma változatos tartalmával, csinos képeivel megjelent. Jókai regényének, az előbbi számokban megkezdett elbeszéléseknek s cikkeknek folytatását találjuk benne. Ezenkívül költeményeket irtak belé: Palágyi, Ács F., Carmen Sylva „A Dimbovicza” cz. regéjét fordítja Veress E. — A Mindenféle rovaton kívül mellékelve van a laphoz B. Bajza Lenke regényének folytatása. — A pártfogásra méltán érdemes lap ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre másfél forint.

Rózsavölgyi és társa cs. és kir. udv. zeneműkereskedésében éppen most jelent meg a következő két zenemű. Egyik: *Szerelmem*; huszonhárom eredeti magyar dalt tartalmaz Pósa Lajos szövegére Székács Gyulától. E dalok úgy vannak zongorára átírva, hogy ének nélkül is játszhatók. Nem elcsépeltek tehát ezek, hanem tösgyökeres, magyar zammattal bírnak, könnyű, de azért igen csinos zongorakísérettel. Némelyik, mint pl. Keresem a boldogságom (11.), Ujszegeden van egy kert (15.), Ide látszik (6.), Ez a kis lány (9.) bizonyára csakhamar általános elterjedésnek fognak örüdeni. A diszesen kiállított

olybá tekintette, mint keretét az ő drágakövének, Pepitának; a tiszta, kellemes házacskát tekintette Pepita otthonának, hol rózsát s citromvirágot visel hajában s esténként a szép szőlőlomb alatt hangszeren játszik. Keresménye útján majd kellemes életet teremt neki, sőt még csinos, egyszerű ruhát is vásárolhat számára. És akkor mindenki bámulná szépségét, ha misére menne, vagy vele és Jovitával a Prado vagy Paseo de la Virgen del Puerton sétálna; az emberek mind csak őt néznék s azt mondanák egymás között: milyen csinos egy teremts! — s idő folytán mindez jó házassággal végződhetnék. Megszeretné valami jóra való, derék legény, saját otthonnal birna s egész nap boldogságban élne.

Csak egyetlen akadály volt e szépen kifejtett tervnek, csak egy kis akadály, ámde — ez ép Pepita. Csodálatos ellenérzet gyökerezett meg szívében a házasság iránt. Már kora ifjúságában kijelentette azt a szándékát, hogy hajadonnak marad s mindazokat az ifjakat, a kik a faluban beléserettek, hideg megvetéssel utasította vissza. Minthogy még oly keveset tudott a szerelemtől, mint egy piezi, repülni nem tudó madárka, ez a hidegsége tele volt ártatlan kegyetlenséggel. Szerette a vidámságot, tánczolt, nevetett, dalolt; hanem mikor a szerelmesek

füzet ára 2 frt 25 kr. — Másik: *Városiéleti történetek* (Geschichten aus dem Stadtwaldchen), keringő, zongorára szerzé Rosenzweig Armand. Intelligens bevezetés után következik a dallamos keringő négy részben és codával. Ára 1 frt 20 kr. Zeneszerető közönségünknek figyelmébe ajánljuk e második zene-művet is.

NAPI HIREK.

Uj főkapitány. Gróf Bethlen András főispán Nagy-Szeben főkapitányává Simonis Robert főszolgabíró névezte ki.

Népszerű felolvasás. A felolvasások a következő vasárnaptól kezdve, tekintettel a hosszabbodó napokra, d. u. 5 óra helyett 6 órakor kezdődnek. Holnap, f. hó 2-án Mally Nándor keresk. akadémiai tanár „A czukorgyártás philosophiája, vagy technologia és idealismus”-ról fog felolvasni. Az actualis jelleggel bíró czukorgyártás kérdésének ezen igen érdekesnek ígérkező tárgyalását olvasóink figyelmébe ajánljuk.

Prot. fillérestély. A brassói protestáns nőegylet — közkívánatra a Nro. 1 termében — szerdán, február 5-én rendezi idei farsangi, hajnalig tartó rendkívüli fillérestélyét, mely előreláthatólag a legkedélyesebb lesz. Az estély művészi része kiváló élvezetet ígér, a mennyiben az egylet buzgó elnökének, valamint Fink Adolfné és Horn Frigyesné háziasszonyoknak igen kitűnő műsort sikerült összeállítani. Grigorovic Olga k. a., Krummel Hugó és Bergelt H. urak Gade-nak egy gyönyörű trióját fogják előadni zongorán, hegedűn és cellon; Ban Anna k. a. magyar népdalokat fog énekelni; Bitay Béla ev. ref. lelkész Rudnyánszky Gyulának „Az apa” cz. költeményét szavalja és végül a dalárda négy tagja Schubert-nek „Az ifju vágya” cz. magánégyesét fogja előadni. A műsor után táncz következik, mely a programm szerint — és meg vagyunk győződve valósággal is — kiválóan kivirradtig fog tartani. A belépti díj ez alkalommal 20 krajczár, diákjegy 10 kr.

Rendőri hírek. Tegnapelőtt reggel nagy szerencsétlenség történt a botfalvi czukorgyárban. Todorán Vasilie gyári munkás, társai figyelmeztetése dacára és Pastinik József felügyelő határozott tiltó parancsa ellenére, ez utóbbinak néhány percze való eltávazása után megpróbálta az egyik transmissio-kerékrol lehullott szijnak visszahelyezését. A mint a szijat megfogta, keze a szij és kerék közé szorult, mire a szerencsétlen egy a kerék fölött fél méternyi távolságban lévő gerendához hajított s ennek folytán szörnyet halt. — Tegnapelőtt este a kórház közelében a kövezeten egy hulla találtatott. Constatáltatott, hogy Maier Róza kenyérárusító hullája, ki hazamenet szívészélhűdés következtében hirtelen meghalt.

Dr. Geduly Lajos. ág. ev. dunamelléki püspök és főrendiházi tag jan. 30-án halt meg Pozsonyban agyarázkodás következtében, melyet pár nap előtt szenvedett, midőn az utczán elesett. Az elhunynak nagy érdeme, hogy tapintatosságával s hű főpásztor-kodásával a panszlávok törekvéseinek meggyőzésében sokszor gátat vetett, a nélkül, hogy sensációs zajjal megzavarta volna egyház kerülete belbékéjét.

Haláleset. Ostffy Pál curiai bíró hosszas szen-

vedés után jan. 29-én reggel 69 éves korában Budapesten meghalt.

Plebános-választás. A mint értesülünk, a Dr. Éltes Károly apátplebános elhunytá következtében megüresedett kolozsvári plebánosi állás betöltése f. hó első felében fog választás útján megtörténni.

A székely vasutSz.-Udvarhely-Csiki vonalrészének kiépítése, — mint a „Sz. N.”-ben olvassuk — annyira biztosítva van, hogy az építés már a tavasz kezdetén megindul.

Tánczmulatságok. A segesvári magyar kaszinó bálja — mint már jeleztük volt — február 8-án fog gróf Bethlen Gábor főispán védnöksége alatt megtartatni. A 30 tagu rendező bizottság Kedves István elnök és ifj. Horváth Mihály alelnök vezetésével minden lehető megtesz a bál sikerének biztosítására nézve. A mint értesülünk, e fáradozásoknak meg is lesz gyümölcse, a mennyiben az ideai kaszinó-bál fényesen sikerült elődjénél is még fényesebbnek ígérkezik. — Az erzsébetvárosi gymnasium és elemi fiiskola tantestülete február 2-án saját iskolái javára a gymnasium dísztermében zártkörű tánczvigalmat rendez.

Borzasztó vasuti szerencsétlenség történt jan. 27-én Északamerikában. Egy Chicagoból elindult személyvonat épen a Brook-hidon kisiklott. Négy kocsi a vízbe esett s ezek közül egy — a hölgykocsi — azonkívül meg is gyuladt. Három nő elégett, más három megfuladt s 19 utas életveszélyesen megsebesült.

Gouffé meggyilkoltatása. Egész Párist az a sensatio büntény tartja most izgatottságban, melynek tavalgy Gouffé párisi bírósági végrehajtó esett áldozatul. Mint ismeretes, a szerencsétlen embernek hulláját egy zsákba bevarrva, csak később találták meg Milleryben. Egy ideig azt hitték, hogy a tetteseknek teljesen nyoma veszett, bár a vizsgálóbíró Londonban is volt, hol a börtöndöt vásárolták, melyben a zsákba varrt holttestet eredetileg szállították. Egy Eyraud nevű emberre esett a gyanu, ki azonban már-már tisztázta magát, midőn egyszerre megjelent Párisban kedvese, Bompard Gabriella, ki azért jött vissza Canadából, hová a gyilkosság után menekült, hogy elmondja a gyilkosság részleteit. Az Amerikából visszatért s önként jelentkezett Bompard Gabriella vallomásai alapján — mint Párisból írják — most már tisztázva van Gouffé meggyilkoltatásának bűnügye. Gouffé a párisi kereskedelmi törvényszék végrehajtója volt, de a mellett mindenféle tiltott mellék-üzérkedések útján mintegy félmillió vagyonra tett szert. Titkos megbízottja egy Launay nevű ügynök volt s ennek fejében fogamzott meg a gyilkosság terve. E célból szövetkezett egy Eyraud nevű ügynökkel, kinek szeretője, Bompard Gabriella, feltűnően szép nő volt. Launay egy alkalommal bejuttatta Eyraud-t és szeretőjét Gouffé-nak, kinek gen megtetszett a nő. Ekkor Eyraud és szeretője lakást béreltek ki s a nő oda hívta Gouffé-t találkára. A mit sem sejtő törvényszéki végrehajtó megjelent a nő lakásán; beszélgetésük közben egy függöny mögül előugrott Eyraud és bűntársa segélyével megfojtotta Gouffét. A holttestet egy már előre elkészített börtöndbe tették s Lyonba utaztak vele. Onnan kocsin kirándulást téve, a hullát Millery helység közelében a földekre dobták. Eyraud és szeretője Amerikába utaztak, míg az egész büntény értelmi szerzője, Launay, a tett elkövetése után az áldozat lakására ment s annak irományait és pénzét elrabolta. E pénzen Sevresben házakat vásárolt s oly nagy tekintélyt szerzett, hogy egy utczát az ő nevről neveztek el. Az Amerikába szökött pár Volard név alatt úgy élt San-Franciscoban, mintha apa és leánya lett volna; Bompard Gabriella megismerkedett egy francziával, ki érdeklődni látszott iránta. A gyilkos maga pártolta a viszonyt, mert célja volt a gazdag francziát is oly csellel meggyilkolni, mint a hogy Gouffét megölte. Csakhogy a nő, ki nagyon meggyűlölte a gyilkost, lelkifurdalások által üzetve, mindent fölfedezett a franczia előtt, ki arra birta Gabriellát, hogy utazzék Párisba s jelentkezzék a törvényszéknél. Ez meg is történt, s vallomása alapján letartóztatott Launayt, Eyraud kézrekerítése iránt pedig minden intézkedést megtettek.

Közigazdaság.

A Négyfalusi népbank közgyűlése. A Négyfalusi népbank január 26-án tartotta Masznyik Gyula ág. ev. lelkész elnöke alatt a csernáfalusi községi vendéglő termében második rendes évi közgyűlést, melyen 72 szavazatot képviselő 45 rendes tag volt jelen.

Miután elnök a közgyűlést megnyitván, annak határozatképességét constatálta és a közgyűlés jegyzőjével Gyurka József csernátfalusi tanító választotta meg, Kiss Árpád csernátfalusi ág. ev. lelkész, mint a népbank igazgatója, beszámol a szövetség 1889-ik évi működéséről. Ezen jelentésből kitűnik, hogy a népbank rövid 22 hónapos fennállása dacára ma már teljesen biztos alapon nyugszik, a mennyiben a szövetséget tiszta vagyona 18,918 frt 47 kr-ra rug, mely összeg legnagyobb részben csángó gazdáinknak s Romániában szolgáló csángó ifjuságunknak megtakarított heti 10 kros betéteiből gyűlt össze. A felügyelő-bizottság jelentését Bede Dániel felső népiskolai tanító terjesztette be, melyet a közgyűlés tudomásul vévén, az igazgatóságnak s felügyelő-bizottságnak odaadó munkásságukért jegyzőkönyvi köszönetet szavaz, a pénztárnoknak pedig a felmentvényt megadja. A jegyzőkönyv hitelesítésével dr. Póka Dezső, Dendely Samu és Váncsa Vasile biztatnak meg. Ezután elnök lelkes szavakkal buzdítja, hogy az igazgatóságot, mint a közgyűlés minden tagját a további kitarító s önfeláldozó munkálkodásra s a közgyűlést bezárja.

E rövid jelentésből is kitűnik, hogy a Négyfalusi Népbank, melynek vezetésére oly derék, önfeláldozó férfiak vállalkoztak, teljes mértékben érdemes a közönség bizalmára s további pártfogására. Ezen szövetséget nem nyereszkesedési célból alakult, hanem a takarékoság ápolása és terjesztése, valamint a kölcsönre szorultaknak mérsékelt kamatok fejében való gyors segítése képezi főcélját. És mert csángó népünkben megvan a takarékoság iránt való fogékonyság, azért a Népbank csakugyan közszükségget pótló intézmény s remélhető, hogy ezen uton haladva, hova-tovább mindinkább erősödni fog s idővel nagy céloknak fog eszközéül szolgálhatni. Tiszta szívből kívánjuk, hogy úgy legyen; tehát csak előre!

A brailai alconsul 1889. évi november havi jelentése szerint Alcaz tábornok bakau posztógyára, mely eddigéig csak a hadsereg számára készített posztót, jövőben szür-posztót és daróczt (loden) is fog gyártani, mi által a hasonmés külföldi, nevezetesen az osztrák és magyar származású áruk versenye meg fog nehezítettetni.

A Rhein, Schäser és Társa-féle azugai gyár a brassói flanel- és dimi-gyártmányokkal erősen versenyez.

Paraszt-lábbelit, mely azelőtt főleg Brassóból szállított, most már helyben is gyártanak.

Butor- és más eféle új gyáraknak felállítása, tekintettel arra, hogy monarchiánk és Románia között esetleg kereskedelmi szerződés mégis létre jöhetne, egyelőre elhalasztott.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár ismét a gyengébbek egyike volt, minek oka bizonyára a tegnapi aláhullott hó volt.

A gabonapiacra az árak következőkép alakultak: Buza 6—6 50 frt, rozs 4 40—4 60 frt, zab 2 80 frt, árpa 4 50 frt, kukorica 3 65 frt, lenese 6—7 frt, paszuly 4 frt, asszuszilva 6 50—7 frt, borsó 5 50 forint.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke páronként 60 kr, liba darabja 2 00 frt, récze páronként 1 20 frt, pulyka darabja 3 00 frt, malacz 1 60 frt. Tojás 9 drb. 20 kr.

A húsarak a lefolyt héten következőkép alakultak: Sertéshus 44 kr, marhahus 32 kr, borjúhus 36—40 kr, zsir 60 kr, faggyu 22 kr, olvasztott faggyu 32 kr.

T Á V I R A T O K.

Budapest, jan. 31. A képviselőház mai ülésében Györffy Zay multkori beszédére hivatkozva, hangsúlyozza, hogy a székelyek a magyar kultúrának igazi bajnokai, míg a szászok mindig a német kultúra uszályhordozói voltak és ma is azok. Továbbá figyelmébe ajánlja Csáky miniszternek a Gozdsu-féle milliomas alapítványt, mely a román ajkuak részére tétetett és melynek kezeléséről mit sem tudnak. Zay félreértett szavait helyreigazítván, kijelenti, hogy nem volt szándéka a székelyeket megsérteni; de másrészt Györffy beszédében is nélkülözte azon rokonszenvet, melyet a szászok talán megérdemelnek a székely sógoroktól. Ilyen támadás nem fogja eltántorítani a szászokat a hazafiság útjáról; különben constatálja, hogy az ifjabb szász generatio már foglalkozik a magyar irodalommal, de senki sem veheti tőlük rossz néven, ha a német kultúrán is csüngnek. Csáky miniszter a Gozdsu-alapítványt illetőleg válaszol; Györffy pedig Zay szavaira reflectálva, kívánja, hogy a szászok legalább oly mértékben sajátítsák el

a magyar kulturát, mint a magyarok a németet. Holnap befejezik a közoktatási tárczát és megkezdik az igazságügyi tárczát.

Fiume, jan. 31. Andrássy Gyula gróf az utolsó éjjelt nyugodtabban töltötte és ma jobban érzi magát.

Idegen-forgalom Brassóban.

— 1890. január hó 31-én. —

„Európa” szálloda: Elger József kereskedő Bécs. Molnár Mihály keresk. Pécs. Reitzer Miksa keresk. Budapest. Bodeanu Tódor Plojest.

„Nr. 1.” szálloda: Ganczia János keresk. Horsova. Diamand Adolf keresk. Galacz. Sziládi Sándor földbirtokos Szatmár. „Bukarest” szálloda: Schaffer Ede keresk. Bécs. Schik Zsigmond keresk. Bécs. Weiss Lipót utazó Bécs. Frid Jakab keresk. Budapest. Rosenzweig Henrik keresk. Nagy-Várad. Spitz József keresk. Nagy-Várad.

„Zöldfa” szálloda: Spiegelman Simon keresk. Buxten Eisenburger Károly keresk. Galatz.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes-vonat reg. 4 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor. b) Bukarest felé: délután 2 óra 34 perczkor. Vonatérkezések a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 óra 14 perczkor; vegyes vonat este 8 óra 32 perczkor. b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 55 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor külvonlat érkezik Predeárlól

Brassói piaczi árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. február hó 1-én.

Román papirpénz à 20 frank	9 25 vétel 9 28 eladá.
„ ezüstpénz à 20 „	9 20 „ 9 25 „
Napoleon'd'or (aranypénz) . . .	9 36 „ 9 38 „
Török lira	10 58 „ 10 62 „
Arany	5 50 „ 5 53 „
Orosz papirrubele	127. — „ 128. — „

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllő megye részéről: Horváth László (Ségesvár.) Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton.)

Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDET M É N Y E K.

Hirdetmény.

Alólirt igazgatóság tudatja, hogy a Bibarczfalvi borhegyi ásványforrás bérletének ideje 1890. év július 25-én lejár; ezen forrás ugyanazon időtől 4 egymás után következő évekre és öt hónapra, tehát 1894. év december 31-ig uoijlag haszonbérbe fog kiadatni folyó évi márczius 9-én.

Árverési feltételek az igazgatóságnál bármikor megtekinthetők. Kikiáltási ár csak 400 frt. o. é., bérleti szándékozók ennek 10%-át előre le kell tegyék; az

árverés nyilvános; azonban zárt ajánlatok is elfogadtnak megfelelő bánatpénz melléklésével; az ajánlatban határozottan kifejezendő az: hogy az általános feltételeket ismeri; zárt ajánlatok az árverés befejeztével bontatnak fel.

Üzleti embernek előnyös vállalat. Vasuti állomás Ágostonfalva egy órára, utolsó posta Baróth 1/4 órára esik.

Ezen árverés nem sikerülése esetén a második árverés f. év márczius 23-án tartatik meg.

Kelt Bibarczfalván, 1890. jan. 29.

Az igazgatóság.

(34) 1—3

Kétszáz forint havonkénti biztos keresetet,

(33) 2—6

tőke és koczkáztatás nélkül, ajánlunk solid egyéneknek, kik a törvényesen engedélyezett sorsjegyek és értékpapírok eladásával foglalkozni akarnak. Ajánlatok:

Piltzer Lajos és társa bankházhoz, Budapest, Kristóf-tér 6. sz

Máriazell gyomor cseppe.

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Védjegy.

együtt 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Központi szétküldési rátkár: Brády Károly gyógyszerészre Kremser (Morvaország).

Óvás! A valódi Máriazell gyomor cseppek sok féleképen utánzatnak s hamisítanak, s ezért valódiak gyanánt csak azok fogadtassanak el, melyek üvege, egy vörös, s a fenti védjeggyel ellátott papírra van csomagolva, s melyek mellékelt használati utasításán az is fel van tüntetve, hogy az Kremserben, Guzek H. könyvnyomdájában nyomtatott.

Máriazell Labdacsok.

A Keményséklés és székreklés ellen, évek óta legjobb hatásnak bizonyult labdacsok is, sokféle képen hamisítanak, tehát ezek vételénél is vigyázni kell a fenti védjegyre s Brády Károly, Kremseri gyógyszerész név alá írására, melyek minden eredeti dobozon láthatók. Egy doboz ára 20 Kr., egy tekercs 6 dobozzal 1 frt. A pénz előleges beküldése után, 1 tekercs 1 frt. 20 Kr., 2 tekercs 2 frt. 20 Kr., 3 tekercs 3 frt. 20 Kr. ért. csomagolás és postabér mentesen küldetik meg.

A Máriazell gyomor cseppek és Máriazell labdacsok nem titkos szerek, a gyógyható, anyagaiknak összetétele, minden használati utasításban fel van sorolva.

A Máriazell gyomorcseppek és Máriazell labdacsok kaphatók

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J., Kelemen F. a »Fehér teplotához« cz., Hornung Gyula, Jekelius F., Schuster L. K., Obert G. H. és Kugler a Hygieához cz. gyógyszerészárban; Fogarason Pildner, Hermann gyógyszerésznél; Hosszúfalun Jekelius Gusztáv gyógyszerészárban; Fődvárt Schneider Vilmos gyógytárban; Köhalmomban Melasz Ede és Wolff E. gyógyszerészeknél; Seps-Szentgyörgyön Betegh Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészeknél. (16) 3 43

MEGHIVÁS.

A brassói „Első takaré- és önszegélyző szövetséget” folyó 1890. évi február hó 16-án délelőtt 11 órakor az Európa nagytermében tartja VI-ik rendes közgyűlését, melyre a szövetséget tagjait tisztelettel meghívjuk.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése a lefolyt üzleti évről.
2. A felügyelő bizottságnak erre vonatkozó jelentése s az igazgatóságnak a szabályszerű fölmentés megadása.
3. A jövő évi költségvetés megállapítása.
4. Indítványok.
5. Választás és pedig az alapszabályok 41. §. értelmében; igazgató, aligazgató, pénztárnok, könyvelő, jogtanácsos, 10 választmányi rendes- és 4 pótag.

Brassó, 1890. január hó 31-án.

(37) 1—3

Az igazgatóság.